

Mál nr. 2/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar ökutækisins X.

Sönnun atviks um borð í strætisvagni 7. maí 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 6. janúar 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 1. febrúar 2015 ásamt tölvupóstsamskiptum V og eiganda X.

Málsatvik.

Í málinu liggur fyrir að M tilkynnti með tjónstilkynningareyðublaði dags. 14. maí 2014 til V um líkamstjón sem hún kveðst hafa orðið fyrir um borð í tilgreindum strætisvagni (X) þann 7. maí 2014. Einnig liggur fyrir afrit skráningar eiganda X á kvörtun M sem barst símleiðis kl. 17:29:45 þann 7. maí 2014 skv. upplýsingum í tölvupósti til V frá starfsmanni eiganda X. Þar kemur fram að M kveðst hafa séð ökumann X tala í síma án handfrjáls búnaðar þegar hann hafi stoppað harkalega og hún hafi við það náð að hendast til hliðar og hlotið þannig líkamstjón og lýsir nánar mari á vinstri síðu. Í gögnum málsins kemur einnig fram að M hafi leitað til slysadeildar að morgni 8. maí 2014 þar sem hún var greind m.a. með áverka vinstra megin líkama en þar er atvikum lýst þannig að M hafi flogið úr sæti sínu þegar ökumaður strætisvagnsins X hemlaði skyndilega. Einnig liggur fyrir tilkynning til Sjúkratrygginga Íslands dags. 1. september 2014 þar sem atvikum er lýst þannig að M hafi kastast til í strætisvagni og fengið áverka vinstra megin líkama.

M telur að hún hafi axlað sönnunarbyrði sína vegna atviks sem hún lýsir skv. ofansögðu þó hún hafi ekki látið ökumann X vita af atburðinum. Vísar M til þess að ökumaður X hafi verið að tala í síma og ekki verið aðgengilegur þess vegna. M hafi hins vegar látið eiganda X vita strax sama dag og hún hafi farið á slysadeild morguninn eftir atvikið þar.

V vísar til skilmála ábyrgðartryggingar ökutækis þar sem kemur fram að félagið greiði bætur að gefnum skilyrðum 1. mgr. 88.gr. umferðarlaga nr. 50/1987 sem áskilur að sannað sé tjón sé rakið til notkunar ökutækis. V telur að M hafi ekki fært nægar sönnur á atvik þau sem hún lýsir einhliða, mismunandi tímasetningar séu tilgreindar í gögnum málsins um hvenær atvikið á að hafa átt sér stað og því sé ekki ljóst í hvaða strætisvagni það hafi gerst. V telur upplýsingar í gögnum málsins stangast á og þar sem hún hafi ekki tilkynnt ökumanni X um atvikið hafi ekki komið fram nægilega skýr sönnun á því að tjón hennar megi rekja til notkunar X.

Álit.

Þegar skaðabótakrafa er gerð ber sá, sem hana setur fram, sönnunarbyrði um að skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt. Í málinu liggur fyrir að M tilkynnti starfsmanni eiganda X símleiðis að hún hefði orðið fyrir líkamstjóni í tilgreindum strætisvagni, leið 24, síðdegis 7. maí 2014, eða innan við tveimur klukkustundum frá því að atvikið átti sér stað m.v. allar fyrirliggjandi tímasetningar. Starfsmaður eiganda X hefur staðfest að símtalið átti sér stað og ekki kemur annað fram í gögnum en að X hafi verið það ökutæki sem hafi verið á leið 24 á umræddum tíma, m.v. framlögð gögn um skráningu atviks hjá eiganda X. Ekki verður séð að tilgreining tímasetninga, þar sem munar einhverjum mínútum í frásögn M af nákvæmri tímasetningu atviksins, hafi úrslitaáhrif um sönnun þess. Þessu til viðbótar leitaði M sér læknishjálpar að morgni 8. maí 2014 á slysadeild, eða strax morguninn eftir. Í þeirri lýsingu, sem höfð er eftir M á slysadeild, er ekki sá blæbrigðamunur að það dragi úr sönnun þess atviks sem hér er um deilt. Telst M því hafa fært nægar sönnur að því að hún hafi þann 7. maí 2014 orðið fyrir líkamstjóni sem rekja má til

notkunar ökutækisins X. Það er vert að geta þess að nefndin tekur ekki afstöðu til mögulegs umfangs líkamstjónsins.

Niðurstaða.

Sannað er að M hafi orðið fyrir líkamstjóni í ökutækinu X þann 7. maí 2014, en ökutækið var þá tryggt með ábyrgðartryggingu ökutækis hjá V.

Reykjavík 17. febrúar 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.